

Nuoresta seisojanalusta tottelevainen metsästyskoira?

Marika Tanskanen

OSA 5
(viimeinen osa)

Kanalinnustuskausi on juuri startannut käyntiin. Astin kanssa kesä meni syksy odotellessa. Treenailtiin ahkerasti tokoa ja tehtiin hallintaharjoituksia syksyn jahtikautta ajatellen. Tokossa treenattiin voittajaluokan liikkeitä ja saatiinkin liikkeet aikalailla koevalmiiksi. Syksy kuitenkin painoi päälle, joten jätettiin koemainen toko tauolle ja keskityttiin enemmän metsästysjuttuihin. Aktiivista tokotreeniä jatketaan metsästyskauden jälkeen ja todennäköisesti osallistutaan tottelevaisuuskokeisiin sitten ensi vuoden puolella. Sen verran kuitenkin kesällä kisailtiin, että osallistuttiin Saksanseisojakerhon vuosittaiseen tottelevaisuusmestaruuskisaan ja onnistuttiin uusimaan viime vuoden voitto! Asti suoritti vaadittavat liikkeet vauhdikkaasti ja täsmällisesti, joten saimme hyvät pisteet jokaisesta osasuorituksesta. Tokoilun lisäksi treenailtiin kesällä tietysti myös hieman vesityöjuttuja. Astille sorsanouto oli jo tuttua juttua, joten palauteltiin sitä aluksi mieleen helpommilla harjoituksilla, siirtyen pikku hiljaa vaikeampiin. Treenailtiin vaihtelun vuoksi välillä voittajaluokan tyyliä treenejä eli Asti ei nähnyt linnun putoamista, vaan joutui etsimään sorsan ns. sokkonoutona. Kesän lopulla osallistuttiin avoimen luokan vesityökokeeseen jossa ei ollut ongelmia, täydet pisteet siitä. Sorsajahdissa on käyty jonkin verran ja Asti on suorittanut sorsanoutoista mallikkaasti. Sorsajahdin lisäksi on tullut Astin pienpetokovuuskin testattua. Asti pääsi viimeistelemään loukkuun menneen supikoiran. Rutisteli supia oikein tosissaan! Ei mei-

nannut heti edes irrottaa otetta elukasta, sen verran tohkeissaan oli.

Alkusyksystä, ennen kanalintumetsästyskauden alkua, treenailtiin riistatöitä metsässä. Treenit sujuivat hyvin, tottelevaisuus oli hyvällä mallilla. Asti toimi vakuuttavasti. Haku oli vauhdikasta, sai riistan seisontaan ja lintujen siivittäessä pysähtyi hienosti käskyllä. Kanalinnustuskautta odoteltiin siis innokkain mielin. Harmillisesti emme päässeet jokavuotiselle Ruotsiin suunnatulle jahtireissulle, sillä Astille sattui reissun aikaan kiima. Muut seurueen koirat olivat uroksia, joten reissu jäi meiltä sitten tekemättä. Minulla alkoi loma Suomen kanalinnustuskauden alkaessa, joten olemme viettäneet paljon aikaa metsällä. Lintuja on ollut metsästysmaillamme melko niukasti, mutta olemme kuitenkin saaneet ihan mukavasti tilanteita. Tottelevaisuus on ollut pääasiassa hyvä lintujen siivittämisvaiheessa. Joitain peräänmenoja on kuitenkin vieläkin ollut ja tulee varmasti jatkossakin olemaan. Jos käskyt tulevat myöhässä tai jos Asti on yksinään tilanteessa, niin menohaluja lintujen perään löytyy kyllä. Mutta kun on kunnollinen riistatyötilanne, pysähtyy Asti kivasti käskyllä. Tosin nyt kun olemme vain metsästelleet, niin oma huomio kohdistuu välillä liikaa riistaan ja liian vähän koiraan... Näinhän se menee jo hieman kokeneemman koiran kanssa, välillä metsästellään ja välillä sitten viilailaan kaukusvirheitä kuntoon. Asti on todella tulinen koira, joten peräänmenokoulutuksen kanssa saamme varmasti vielä jatkossa-

kin tehdä vaihtelevassa määrin töitä.

Mieltä kohottavin asia jahtikauden alkutuumellyksessä on ollut, että Asti on osoittanut tiedottamisvinkeitä. Ennen jahtikautta oli pari tilannetta, joita mietin jälkikäteen, että Asti taisi silloin tiedottaa seisonnastaan. En kuitenkaan ollut asiasta täysin varma. Nyt sattui selkeämpi tiedostustilanne. Asti katosi hakulenkille ja tuli sitten pusikosta takaisin, näki minut jolloin kääntyi samoin tein ja lähti takaisin tulosuuntaansa. Asti yleensä jatkaa aina hakuaan toiselle puolelle ei siis lähde takaisin jo haetulle alueelle, joten ajattelin, että nyt tilanteessa on jotain outoa. Lähdin kävelemään Astin perään ja ei tarvinnut edetä pitkäänkään kun näin Astin seisomassa etumaastossa. Lähestyin Astia sivulta päin ja olin jo melkein Astin tasalla, kun Asti purki seisonnan. Otti sitten kuitenkin uuden seisonnan, mutta piti sen vain hetken, eteni edelleen ja otti jälleen uuden seisonnan ja toisti tätä ku-

viota useaan kertaan. Tajusin, että nyt linnun täytyy juosta edellämme, joten pistin jalkoihini vauhtia. Tilanne päättyi siihen, että teeri lopulta siivitti edestämme aukon reunalta. Teeri oli siis ilmeisesti ottanut jalat alleen, kun Asti tuli tiedottamaan seisonnastaan. Olen kyllä todella iloinen, että Asti näytti olevan kykeneväinen tiedottamiseen. En olisi koskaan uskonut moista, sillä Asti on niin kovin fanaattinen lintujen suhteen. En uskonut, että maltaisi jättää linnun ja tulla minun luokseni. Todella hieno asia, että olin väärässä ja Asti tuli ihan itse tiedottamaan! Se on todella tärkeää metsässä, sillä peitteisessä on välillä vaikea löytää seisova koira.

Kaiken tämän jälkeen voin sanoa, että Astista on kehittynyt reilun kolmen vuoden aikana toimiva metsästyskoira. Voinkin todeta, että ahkeran treenaamisen ansiosta nuoresta seisojanalusta on kasvanut tottelevainen metsästyskoira!

